

Proč je pro ČR nezbytné vystoupit z NATO.

Jaké jsou alternativy. Bez míru nemáme budoucnost

Chceme vystoupit z NATO. Účast ČR v NATO a přítomnosti vojsk NATO na ruských hranicích považujeme za zdroj našeho smrtelného ohrožení, nikoliv za zvýšení naší bezpečnosti. Proto navrhujeme náš odchod z tohoto vojenského paktu, do něhož jsme nikdy neměli být zataženi. Pokud budeme jen čekat na to, až a zda se NATO samo rozpadne, tak můžeme zapomenout i na řešení dalších otázek, které v ČR tím pádem není možné řešit. Nápravu situace nelze provést bez radikální výměny stran a osob. Ty stávající jsou ovšem zajištěny zejména prostřednictvím institucí jako je EU a NATO. Krom toho v případě pasivního vyčkávání na případný rozpad NATO si příliš nepomůžeme. Spadneme totiž do stejné (či ještě podřadnější) role v nové Evropské armádě pod komandem Německa. A jako takoví budeme odsouzeni hrát stejnou roli v připravované válce s Ruskem jako hráli vojáci slovenské armády za 2. sv. války.

Hodnotíme-li situaci v České republice z hlediska zachování míru, nemůžeme odhlédnout od situace mezinárodní. ČR je členem NATO – a v případě další agresivní politiky vůči nějakému státu – nyní se eskalují vztahy s Ruskem – bude zatažena do války. Čeští muži takto mohou přes noc jít bojovat a padnout, aniž budou bránit svou zemi a aniž bude mít jejich smrt jakýkoli smysl.

Zájmem České republiky je tedy nenechat se vtáhnout do podobného válečného šílenství. Je naprosto zdrcující, že naše země neumožňuje občanům, aby se k podobně závažným tématům jakkoliv vyjádřili. Mělo by být jasně vymezeno, že do zbraně můžeme být povoláni pouze v případě napadení našeho státu. Zde ovšem narážíme na skutečnost, že NATO se jako obranná aliance nechová. Kdykoli můžeme být posláni na krvavá jatka – a není v naší moci to změnit. My, občané, jsme momentálně toliko rukojmí té které vlády.

NATO sice vzniklo jako organizace uplatňující mírové principy řešení mezinárodních konfliktů, sluší se ale připomenout, že západní spojenci zamýšleli již v závěru 2. sv. války spojit se se zbytky německé armády a plynule pokračovat v útoku východním směrem, a to do Ruska. Z tohoto pohledu lze ustanovení Washingtonské smlouvy ve vazbě na Chartu OSN považovat pouze za jednu z prvních fint, kterých později Západ použil nesčíslně.

Všechny válečné agrese, kterých je NATO protagonistou, byly a jsou ve smyslu mezinárodního práva i ve smyslu všeobecných zákonů lidského života válečnými zločiny. Zbytečné, nesmyslné a záměrně vyprovokované války Severoatlantické aliance stály život stovky tisíc, možná milióny lidí a miliónům lidí připravily nepředstavitelné utrpení. O obrovském množství zničeného území, majetku a nesmyslně promrhaných penězích za válčení ani nemluvě. Milióny lidí vyhnaly tyto války ze svých domovů. Tyto zločiny nikdo ze zemí NATO nevyšetřuje a nesoudí. Nikdo dosud nezatkl a neuvěznil jejich pachatele z řad politiků, velitelů armád,

ředitelů zbrojních korporací, válečně štvavých mediálních protagonistů či příslušníků tajných služeb najímajících teroristy na špinavou práci. Tyto zločiny však spáchány byly. Jejich oběti zatím nikdo neodškodnil a škodu nikdo nenahradil a odpovědnost za nápravu tohoto zla na nás zatím stále leží. Jako občané, kteří platí, i když nedobrovolně, daně, jsme spoluzodpovědní za to, jakých zločinů se Česká republika, jakožto člen zločinecké organizace NATO, dopustila a případně dopustí. My, kteří proti těmto zločinům protestujeme, se tím snažíme napravit svůj podíl viny.

Do NATO jsme v roce 1999 nevstupovali na základě referenda, a proto není nutné na základě referenda vystoupit. Existují minimálně dva způsoby de facto okamžitého ukončení našeho členství v NATO.

Veškerá současná agenda NATO je tedy v naprostém rozporu se zakládající smlouvou NATO. Je v rozporu s cíli a zásadami Charty OSN. Je v rozporu s principy vztahů mezi státy zakládajícího dokumentu Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a je v rozporu i s naší Ústavou.

K vystoupení z NATO není třeba vypisovat referendum. Stačí poslat dopis sdělující tento úmysl. výpovědní lhůta je tam roční. S ohledem na podmínky zakládací smlouvy máme k tomu nyní příležitost. Jinou otázkou ovšem je, zda máme tak "odvážné" politiky, kteří po předchozím projednání ve Sněmovně se k takovému kroku odhodlají či zda si je budeme muset nejprve do Sněmovny zvolit. Cestou referenda je sice též možné postupovat, je to však zbytečně zdlouhavé, choulostivé na možné manipulace při referendu a krom toho fakticky jen za účelem vytvoření "alibi" pro naše politiky, aby navenek mohli tvrdit, že k takovému kroku byli doma dotlačeni. K odsouhlasení našeho vstupu do NATO referenda též nebylo zapotřebí.

Propletenec vojensko - politických vztahů v rámci EU, kdy se jedná o evropské, severoatlantické a bilaterální smlouvy, které kodifikují vojenské akce jako prostředek politiky, ničí právní jasnost, politickou transparentnost a příslušnost jednotlivých států k určitému smluvně - právnímu celku. Tento trend je navíc posílen často nejasnou formulací smluvních textů, které připouští rozdílně účelové interpretace. Smluvní chaos je s největší pravděpodobností záměrný. A tento chaos vojenské a bezpečnostní politiky EU a NATO doplňují navíc mnohé bilaterální smlouvy.

Nejpozději od roku 1999, kdy bylo rozhodnuto – tehdy ještě přes zásadní odpor Francie – o nové strategické doktríně Severoatlantického paktu, není NATO obranný spolek, ale nejefektivnější privatizační armáda v dějinách lidstva, která dobývá země a zároveň provádí řízenou vojenskou demolici suverénních států takovým způsobem, aby byly připraveny na následující ekonomickou invazi „zahraničních investorů“. Prvním masivním precedentem, dokonce na evropské půdě, byla v témže roce Jugoslávie resp. Kosovo.

Tato ničivá loupežná tažení ve službách nadnárodních finančních a ekonomických kartelů jsou financovaná z prostředků daňových poplatníků, tedy nás občanů, kteří jsou zároveň vystaveni narůstajícímu sociálnímu úpadku.

NATO se od roku 1999 definitivně „osvobodilo“ nejen od přítěže morálních principů, na kterých údajně západní civilizace stojí, ale zničilo i moderní civilizační konsens v podobě mezinárodního práva, které vneslo do vztahů mezi státy a národy něco jako „pravidla provozu“. NATO se vymklo jakékoliv národní a mezinárodní kontrole, samo sebe postavilo do role žalobce, soudce a exekutora. Postihnuta může být kterákoliv země, která nemá efektivní vojenské a hospodářské prostředky na to, aby útočníkovi při obraně své suverenity přivodila takové ztráty, které by „humanitární interventy“ od akce odradily. Občan neví kde ani podle jakých pravidel je o vojenských akcích rozhodováno. Parlamenty jsou „vyřazeny z provozu“. Internacionální právo zničeno a OSN se stalo cirkusovou kulisou. Transparentní jsou pouze výsledky severoatlantických „humanitárních misí“ – tedy tisíce mrtvých a zmrzačených lidí, zničené národní ekonomiky, chaos a zoufalství.

Je nutné, aby byl v Ústavě ČR zakotven zákaz zneužití území a vzdušného prostoru ČR k průjezdům, pobytům, přeletům a cvičením cizích vojenských a jiných ozbrojených jednotek a také, aby byl přijat Ústavní zákon na ochranu míru.

Má - li se Evropa starat o zajištění své bezpečnosti sama, pak nejrozumnější je systém kolektivní bezpečnosti v rámci celé Evropy (od Baltu po Černé moře) samozřejmě včetně Ruska. Jinými slovy to znamená, že alternativa k NATO reálně existuje. K tomu je však nutno využít zkušeností a zásad Helsinského procesu. Nikoliv dosavadní strukturu OBSE, nebo dokonce pouhou výměnu figur ve stávající struktuře OBSE. Vyžadovalo by to vybudovat zcela novou strukturu zohledňující posuny, změny a vývojové trendy v Evropě za posledních 50 let včetně migrační krize v posledních 5 letech. V této fázi nemá smysl řešit Evropskou armádu, ale stavět na národních armádách, bezpečnostních a záchranných sborech a jejich těsné vzájemné poctivé spolupráci. Novou bezpečnostní architekturu Evropy je nutné budovat také s využitím zkušeností Hnutí nezúčastněných a plně na zásadách Helsinského procesu tj.

I. Svrchovaná rovnost, respektování práv vyplývajících ze svrchovanosti

Je nezbytné vzájemně respektovat právo každého státu svobodně si volit a rozvíjet svůj politický, sociální, hospodářský a kulturní systém, jakož i své právo stanovit si své zákony a předpisy. V rámci mezinárodního práva mají všechny zúčastněné státy stejná práva a povinnosti. Mají zároveň být nebo nebyť členy mezinárodních organizací, stejně tak mají právo na neutralitu.

II. Zdržení se hrozby silou nebo použití síly

Zúčastněné státy se ve svých vzájemných vztazích, jakož i všeobecně ve svých mezinárodních vztazích, zdrží hrozby silou nebo použití síly proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoliv státu nebo jinak neslučitelných s cíli OSN. Žádné zdůvodnění nemůže posloužit k ospravedlnění uchýlení se k hrozbě silou.

III. Neporušitelnost hranic

Zúčastněné státy považují vzájemně veškeré své hranice za neporušitelné, a nebudou tyto hranice napadat. V souladu s tím se rovněž zdrží jakéhokoli požadavku či kroku se záměrem zmocnit se nebo uchvátit část nebo celé území kteréhokoli zúčastněného státu

IV. Územní celistvost států

Zúčastněné státy se rovněž vystříhají toho, aby učinily území jiného zúčastněného státu předmětem vojenského obsazení nebo jiných přímých nebo nepřímých násilných opatření v rozporu s mezinárodním právem, nebo předmětem přivlastnění pomocí takových opatření nebo vyhrožování jimi. Žádné takové obsazení nebo přivlastnění nebude uznáno za zákonné.

V. Pokojné urovnávání sporů

Zúčastněné státy budou urovnávat spory mezi sebou pokojnými prostředky takovým způsobem, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost. Budou usilovat v dobré víře a v duchu spolupráce o dosažení rychlého a spravedlivého řešení na základě mezinárodního práva.

VI. Nvměšování do vnitřních záležitostí

Zúčastněné státy se zdrží jakéhokoli přímého i nepřímého, individuálního nebo kolektivního vměšování do vnitřních i vnějších záležitostí, které spadají do vnitřní pravomoci jiného zúčastněného státu, bez ohledu na své vzájemné vztahy. V souladu s tím se zdrží jakékoli formy ozbrojené intervence nebo hrozby takovou intervencí proti jinému zúčastněnému státu. Stejně tak se za všech okolností zdrží jakéhokoli vojenského, politického, hospodářského nebo jiného nátlaku s cílem podřídit svému vlastnímu zájmu výkon práv jiným zúčastněným státem., která vyplývají z jeho svrchovanosti, aby si tím zajistily výhody jakéhokoliv druhu. V souladu s tím se zdrží, kromě jiného, přímé i nepřímé pomoci teroristické činnosti nebo podvratné či jiné činnosti zaměřené na násilné svržení režimu jiného zúčastněného státu.

VII. Respektování lidských práv a základních svobod včetně svobody smýšlení, svědomí, náboženství nebo přesvědčení

Zúčastněné státy budou podporovat a povzbuzovat účinné uplatňování občanských, politických, hospodářských, sociálních, kulturních a jiných práv a svobod, které všechny vyplývají z důstojnosti člověka a jsou nezbytné pro jeho svobodný a plný rozvoj.

VIII. Rovná práva a sebeurčení národů

Na základě zásady rovných práv a práva národů na sebeurčení mají všechny národy vždy právo určovat si v plné svobodě, kdy a jak si přejí svůj vnitřní i vnější politický statut bez vměšování zvenčí a provádět svůj politický, hospodářský, sociální a kulturní rozvoj podle vlastního uvážení.

IX. Spolupráce mezi státy

Zúčastněné státy potvrzují, že vládám, institucím, organizacím a lidem připadá odpovídající a pozitivní úloha při dosahování těchto cílů jejich spolupráce. Při rozšiřování své spolupráce, jak uvedeno shora, budou usilovat o rozvíjení těsnějších vztahů mezi sebou na zlepšené a trvalejší základně ku prospěchu národů.

X. Poctivé plnění závazků mezinárodního práva

Zúčastněné státy potvrzují, že v případě, kdy závazky členských států OSN podle Charty OSN a jejich závazky vyplývající z jakékoli smlouvy nebo jiné mezinárodní dohody jsou v rozporu, mají přednost jejich závazky podle Charty OSN, v souladu s jejím článkem 103.

Další z obecně uvažovaných alternativ je například emancipace středounijního prostoru.

Zásadně ale jde o to využít historické situace a pokusit se o vyjednání neutrality v OSN.

Veškeré podrobnosti jsou uvedeny ZDE:

<https://www.aliacens.cz/single-post/2017/03/04/Pro%C4%8D-je-pro-%C4%8CR-nezbytn%C3%A9-vystoupit-z-NATO-a-jak%C3%A9-jsou-alternativy>

a ZDE:

<https://www.aliacens.cz/single-post/2017/03/06/N%C4%9Bkolik-pozn%C3%A1mek-k-n%C3%A1vrhu-na-vystoupen%C3%AD-%C4%8CR-z-NATO>

a ZDE:

<http://www.literarky.cz/blogy/petr-schnur/17584-teze-o-charakteru-nato-a-eu>

Souhrnná informace je ZDE:

<https://www.aliacens.cz/single-post/2017/06/22/mus%C3%ADme-vystoupit-z-NATO-abychom-p%C5%99ede%C5%A1li-naprost%C3%A9-ztr%C3%A1t%C4%9B-suverenity-a-bezpe%C4%8Dnosti-republiky>